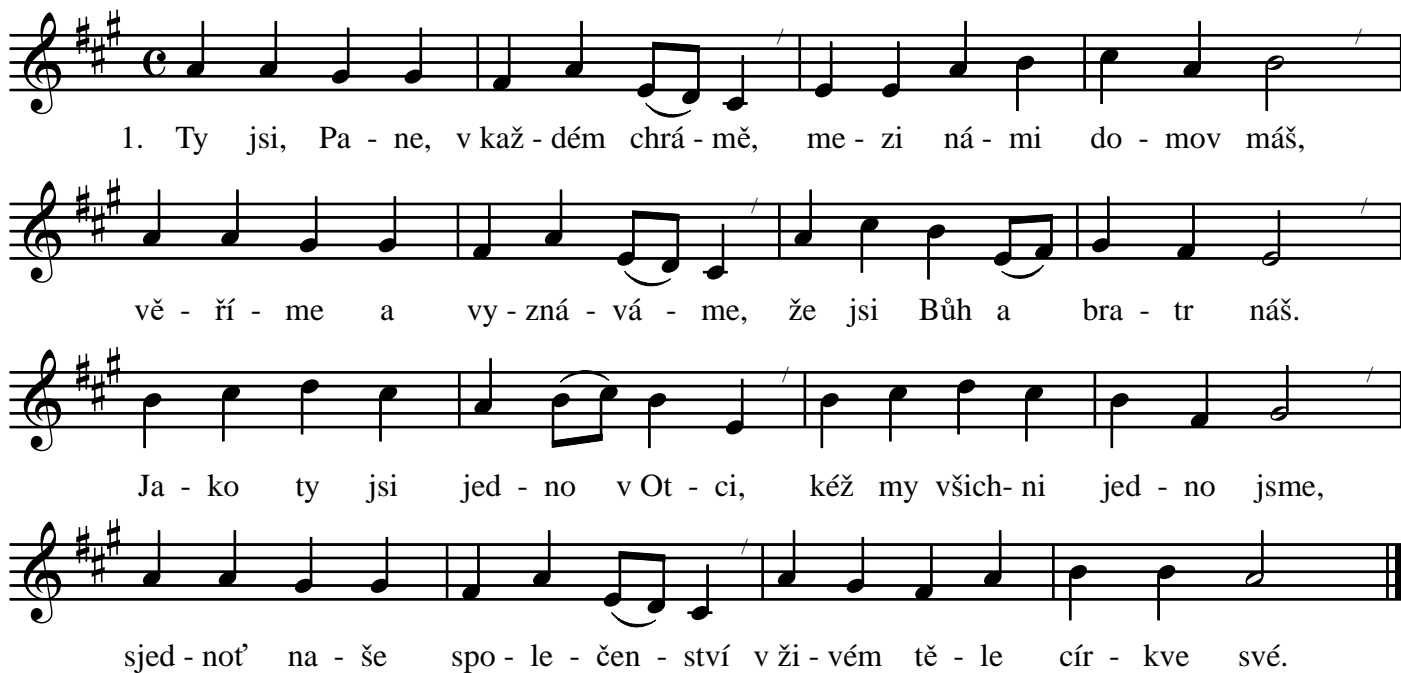

PÍSEŇ 0839

Ty jsi, Pane, v každém chrámě

M. Schneider-Trnavský 1936

1. Ty jsi, Pa - ne, v kaž - dém chrá - mě, me - zi ná - mi do - mov máš,
vě - ří - me a vy - zná - vá - me, že jsi Bůh a bra - tr náš.
Ja - ko ty jsi jed - no v Ot - ci, kéž my všich - ni jed - no jsme,
sjed - noť na - še spo - le - čen - ství v ži - věm tě - le cír - kve své.

2. Nejen chlebem člověk žije, živ nás, Pane, slovem svým;
mrtvé křísí, uzdravuje, zjasní v duši každý stín.
Chceme vyjít za tvým hlasem, slovo v život uvádět,
aby každý tvor byl spasen, celé lidstvo, celý svět.
3. Láska tvoje do krajnosti rozdává se bratřím svým,
vlévá milost za milostí, ruší dluhy starých vin.
Co my, hříšní, dát ti smíme? Málo pojme lidská dlaň.
Sami sebe nabízíme, všechno naše tvým se staň.
4. Při zázračném nasycení utiřil jsi lidský hlad,
také my jsme připraveni z tvého stolu pokrm brát.
Vejdí k nám a dej nám ožít v síle tvého života,
dej, ať září z dětí Božích radost, láska, jistota.
5. Posílal jsi učedníky, kam jsi toužil přijít sám;
přijmi, Ježíši, mé díky, že i já jsem k dflu zván.
Nepůjdeme domů sami, tebe smíme bratřím nést.
Zůstaň, Pane, stále s námi, buď nám světlem, cestou cest.

Kancionál čes. a mor. diecézí